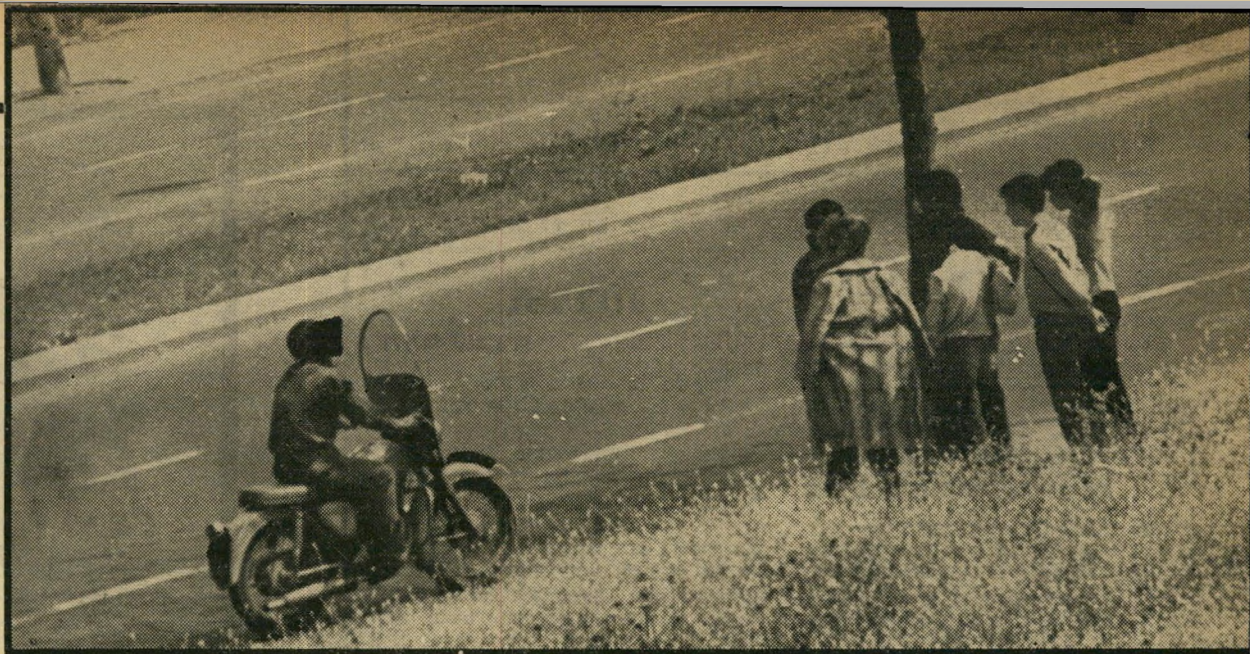

אביב—חיפה, והשוטרים המתונו עד שנסעה. קציני המשטרה, שנתקלו בפעם הראשונה בעבודתם בתופעה מוזרה של גניבת בגדים ממכונית חונה, החלו לבדוק ולחקור מה קרה. הם גילו שהמעשה הוא פועל-כפייה של כנופיית אנשי-הקומאנדו השומרים על זונות שעובדות בקטע מסויים בכביש נתניה. הם לא רצו להסתכן באלימות, בפרט ש" כוח פיסי הוא לא בהכרח הצד החזק שלהם. הם כנראה הבחינו בפרוצה חדשה שקפצה מחיפה לערב עבודה בתל-אביב, והגיעה ל" תחום האסור. הם הצליחו לסחוב את בגדיה, דבר שמנע ממנה לעבוד באותו ערב, והוציא ממנה את כל החשק לעבוד שם באיזשהו ערב אחר. זוהי גם התראה לידדותיה החיפאיות, ש" לא תנסנה את מזלן על קטע הכביש הזה.

★ ★ ★
פרנסה קלה ויד קשה

כך נמשכים להם החיים על הקו. ה' זונסעות הוותיקות, הנהגות מחסות ירידי

מכוניות ועמלה תעשייתית

הן — ומשלמות עבור זאת בכל הכסף שהן משתכרות, והבחורות החדשות, שחיפשו פר' נסה קלה וזכו למתת ידם הקשה של ה' סרסורים הממונעים של תל-אביב, תופעה שהיא לא רק חדשה בארץ, אלא מן הסתם יחידה בעולם כולו.

זונה, וביקש ששמו לא ישתרוב לעיתונות. היצאנית, שהיא תושבת חיפה, קיבלה נזי' פה חמורה, וקצין המשטרה מתל-אביב אמר לה: "את תעבדי רק בחיפה. אין לך מה לחפש בתל-אביב," וגייס עבורה חצאית אצל שוטרת. היא לדתה אל תחנת מוניות תל-

תי מה לעשות. החלטתי לקחת אותה למקום שבו אוכל לתת לה חצאית. חסר לי שמישהו שאני מכיר יראה, ועוד ככה, בלי בגדים." השוטרים הופתעו למישמע הסיפור. הם ליוו את האישה והזונה לעבר הנפה הצפונית ברחוב דיזנגוף. האיש מסר ערות נגד ה'

גית הפרטית. איזה יומיים אחרי זה הוא ראה את זה מהמכונית שעובד בחברה גדו' לה עלייד הגימנסיה, ואמר לו שהוא יספר לכל האנשים אצלו בעבודה שהוא יוצא עם זונה, ושגם יספר על זה לאשתו. הוא רצה שהאיש יתן לו כסף.

"טוב שהאיש לא פחד ממנו, והזהיר אותו שהוא ילך למשטרה ויספר על זה. הערס הזה רק שמע משטרה והפך להיות ילד טוב. אבל מה, מאז האיש הזה, לא בא אלינו, וגם החברים שלו בעבודה הפסיקו להיות איתנו." אך הקומאנדו הזה, התופעה החדשה ה' זאת על הכבישים, לא באה רק לשם ביי קורת וגבייה.

תפקידם העיקרי הוא להיות משטרה פרטית: להשיג שפרוצות משטח אחר לא תפלושנה לכביש "שלהם". והיות וה' עסקים היו טובים, היתה פלישה המונית: "העבודה על הכביש שלנו היא העבודה הכי טובה," סיפרה אחת הוותיקות. "אני בעצמי התחלתי כאן לעבוד עוד לפני שבאו אלו הבחורים שקוראים לעצמם הקומאנדו. "הנהגים שהיו באים לתל-אביב מנתניה או מהרצליה, היו מסתכלים עלינו הרבה. הם בהתחלה לא ידעו שאנחנו עובדות. רק אחרי כמה ימים הם התחילו לעצור. העבודה שלנו היתה קשה. כל הזמן היינו עובדות בלי הפסקה. הקליינטים לא היו מתחכמים איתנו אף פעם והם תמיד שילמו לנו.

"אחרי שעבדנו ככה כמה חודשים, מבלי שהמשטרה היתה מפריעה לנו, התחילו פת' אום לבוא לשטח גם זונות אחרות. הם היו סתם שרמוטות. חיפשו איך לעשות יותר קליינטים, והרסו לנו את העבודה.

"הזונות החדשות היו באות לפה עם ה' הערסים שלהם, ועשו המון צעקות בשביל לקחת את המקום. כל יום היו הולכים פה מכוח, עד שהתחילה לבוא משטרה ולע' צור אותם, וזה עוד יכול להיות הסוף שלנו." מה זה, כבר אין זכויות וזק במקום הזה? התמרמו הסרסורים, והכריזו מלחמה בפולש. אמנם הפולשות היו מצויידות בסרסורים הפרטיים שלהן, אבל אלה בלי רכב היו פשוט חסרי אונים.

★ ★ ★

סוודר ועיתון יומי

מלחמת הסרסורים הממונעים לא בררה באמצעים. מיקרה אחד הגיע ל' משטרה.

שוטרים הבחינו באדם במכונית, חולף על פניהם במהירות נוראה. הם הצליחו לעצור אותו. בפנים ישבה בחורה בסוודר עבה. חוץ מסוודר היא לבשה עיתון יומי. לשוטרים זה לא נראה בגד מפואר והם התעניינו. "נגבו לי את הבגדים," היא אמרה, ופרטה מה נגבו. היא זיהתה את עצמה. בת 18, עובדת בחיפה, בדרך כלל.

הנהג היה בין המצרים. לבסוף סיפר: "אספתי זונות טרמפים בכביש נתניה, ליד גימנסיה תיכון חדש. הזונה כיוונה אותי ל' שביל צדדי. עצרנו בשרה. נשארנו באוטו העומד, רק עברנו שנינו למושב האחורי. "באמצע מישהו הכניס יד בשקט לאוטו. הדם שלי כמעט קפא. הם לקחו בגדים שלה שהיא השאירה מלפנים על המושב. לא ידע'

במכונית מיסחרית

במכונית פרטית

במשאית

במכונית צבאית

במכונית מלאכה

בטנדר